Året Var

Året Var DHF:s FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL I DALARÖS HISTORIA har tagits fram med hjälp av uppgifter tagna ur litteratur som berör Dalarö, sökning via Internet och med hjälp av boende på Dalarö.

Detta är en fördjupning av händelsen år

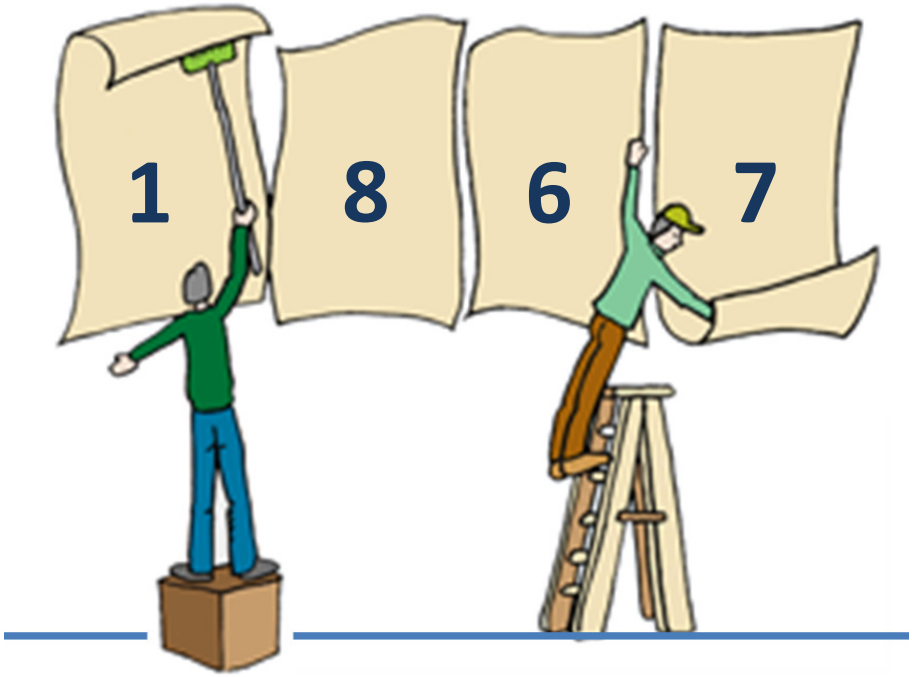

Se nästkommande sidor

1867.

Tullvaktstugan byggs efter ritningar av Nils Gustav von Heidenstam. De första tjugo åren som lotsuppassningshus. Därefter som vaktstuga för tullbevakningen och senare som våffelstuga och sen som kök till vandrarhemmet Lotsen.

Det var lotsuppassningshus till år 1887. Det övertogs sedan av Tullverket för att användas som vaktstuga för tullbevakningen. Därefter användes det under några år som garage för Tullverkets bil. Byggnaden har en väl bevarad exteriör och är ett bra exempel på schweizerstil.
Huset har även under ett tiotal år drivits som våffelstuga som då förestods av Brita Sterner, f. 1947 d. 2018. I våffelstugan serverades soppa, kaffe och våfflor. Varma dagar kunde gästerna även sitta utomhus. Sedan 2014 är våffelstugan stängd och huset används nu som kök till vandrarhemmet Lotsen som ligger intill. Brita förestod även det intilliggande vandrarhemmet Lotsen sedan 1997.
2014 övertog Jenny Nordqvist såväl vandrarhemmet som den tidigare våffelstugan som nu byggdes om till kök för vandrarhemmet vilket gav möjlighet till att utöka antal bäddar i vandrarhemmet.
Fr o m den 1 januari 2020 driver Christer och Eva Jonsson vandrarhemmet Lotsen.

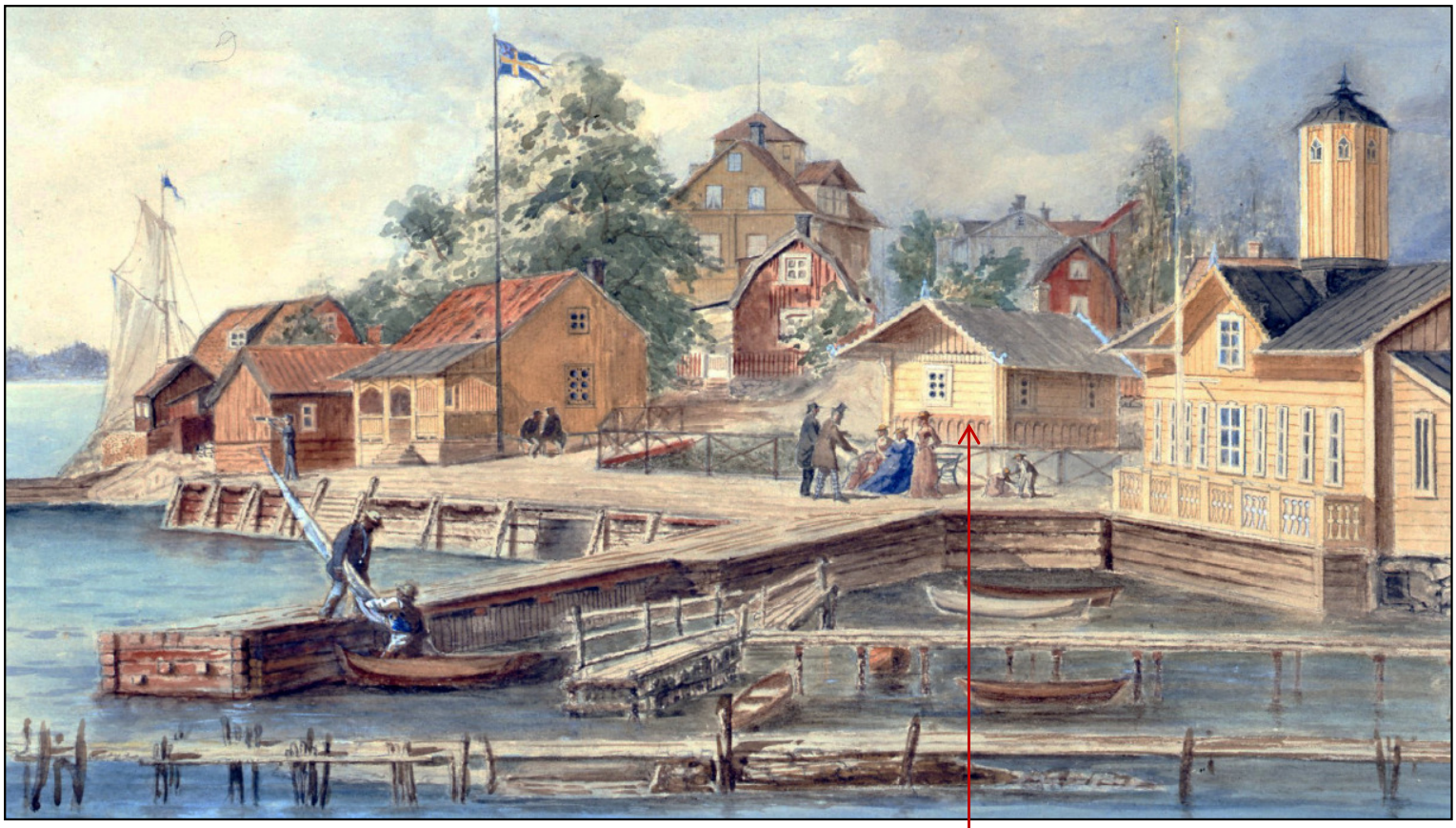

Målning utförd av E. W. Blom 1897.

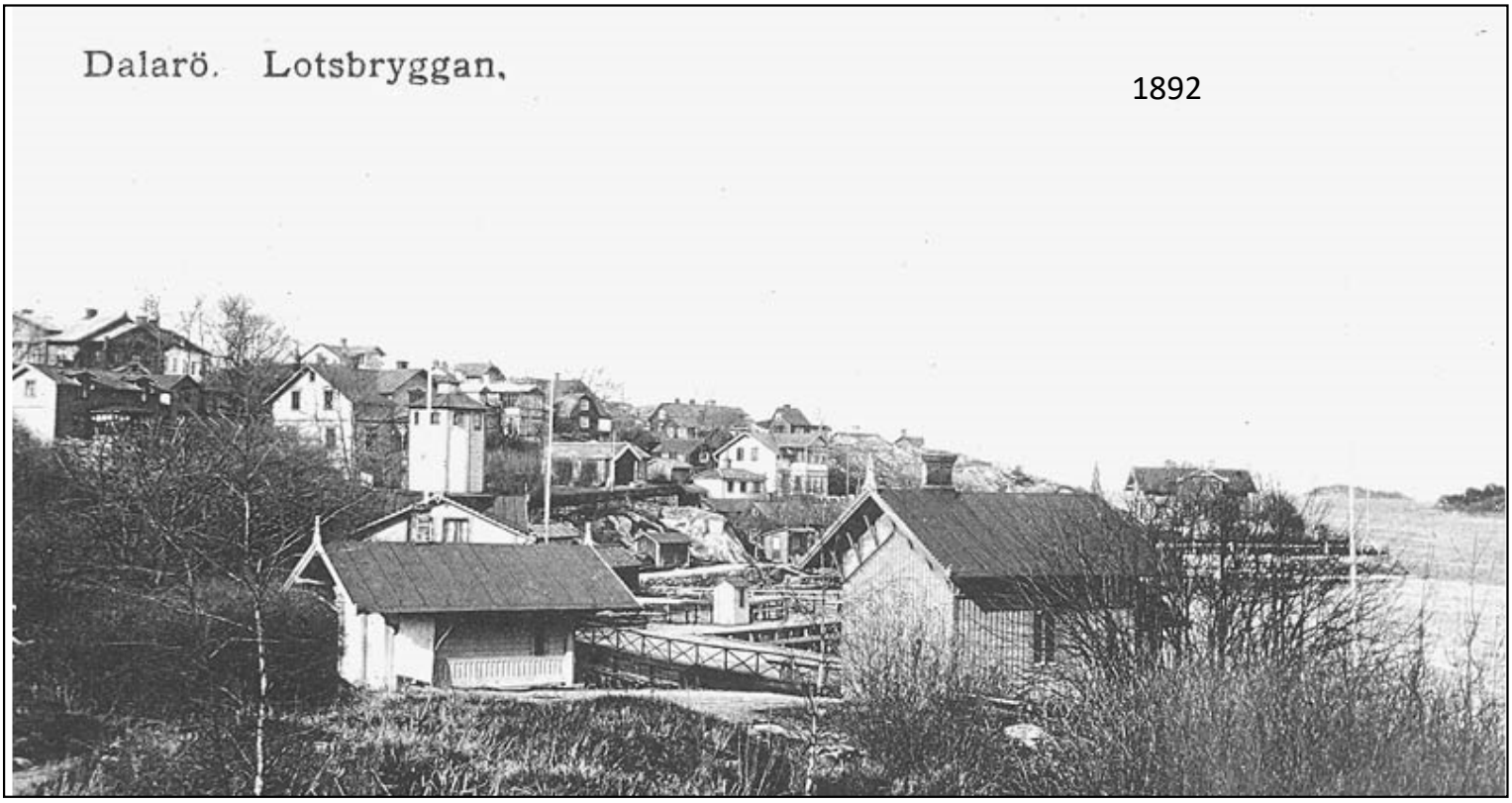

1970.

Gustav von Heidenstam, född Nils Gustav 1822 i Blekinge, död den 2 juni 1887 i Stockholm, var svensk fyrkonstruktör. Han var gift med Magdalena Charlotta Rütterskiöld. Tillsammans fick de sonen Verner von Heidenstam (författare och nobelpristagare). Från 1849 var Gustav von Heidenstam anställd som ingenjör på fyr- och båkinrättningen inom Lotsverket, och år 1858 utnämndes han till major och överfyringenjör. Hans första uppdrag på Lotsverket var att presentera ett fullt utbyggt fyrsystem runt Sveriges kust. Dessutom utvecklade han en fyrkonstruktion i järn som var uppbyggd av rör med snedstag runt en central järnpelare. Dessa kom sedan att kallas heidenstamfyrar. Efter mycket besvär med sina njurar, långa sjukskrivningar och en fejd med sin son begick Gustav von Heidenstam självmord 1887.